

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 547 din 08.07.2020

Dosar nr: 782/ 2019

Petiția nr: 6739/ 11.11.2019

Petent:

Reclamat: Ministerul Afacerilor Interne – Direcția Generală Anticorupție

Obiect: refuzul angajatorului de a-i acorda petentului dreptul de compensație lunară pentru chirie, pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului, ca urmare a achiziționării de către acesta a unei locuințe personale prin contractarea unui credit ipotecar, în conformitate cu prevederile legale care reglementează condițiile de acordare a compensației lunare pentru chirie convenite polițiștilor.

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentei

1.

Numele și sediul părții reclamate/martorilor

2. Direcția Generală Anticorupție din cadrul Ministerului Afacerilor Interne cu sediul în București, Sector 4, Șoseaua Olteniței nr. 390 A

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Prin adresa înregistrată cu nr. 6739 din data de 11.11.2019, petentul sesizează Consiliul cu privire la presupusa faptă de discriminare la care a fost supus prin refuzul angajatorului de a-i acorda dreptul la compensație lunară pentru chirie, pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului, în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind stabilirea cuantumului și a condițiilor de acordare a compensației lunare pentru chirie convenită polițiștilor, precum și în conformitate cu Statutul polițistului.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

5. Prin adresa nr. 6739/20.11.2019 a fost citat petentul iar prin adresa nr. 7024/20.11.2019 a fost citată partea reclamată, fiind acordat termen la data de 10.12.2019 (filele 23-24 la dosar).

6. La data stabilită pentru audieri, petentul nu s-a prezentat iar partea reclamată a fost prezentă și a depus un punct de vedere care a fost comunicat petentului prin adresa nr. 7662 din 13.12.2019 (fila 33 la dosar).

7. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

8. Prin adresa înregistrată cu nr. 6739 din data de 11.11.2019, petentul sesizează Consiliul cu privire la presupusa faptă de discriminare la care a fost supus prin refuzul

angajatorului de a-i acorda dreptul la compensație lunară pentru chirie, pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului, în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind sprijinul polițiștilor care își desfășoară activitatea în altă localitate decât cea în care își au domiciliul, și care privesc stabilirea cuantumului și condițiilor de acordare a compensației lunare pentru chirie convenită polițiștilor (filele 1–22 la dosar).

9. În fapt, petentul arată că, începând cu data de 01.12.2012 a fost numit în prima funcție la DNA – Serviciul Județean Anticorupție Dâmbovița. Întrucât avea domiciliul stabil în altă localitate iar sediul Serviciului Județean Anticorupție Dâmbovița - unde își desfășura activitatea - este situat în Municipiul Târgoviște, și având în vedere faptul că, singur sau împreună cu soția nu dețineau o locuință proprietate personală și nu au avut atribuită prin contract de închiriere, o locuință de serviciu, de intervenție ori din fondul locativ de stat, acesta a beneficiat de acordarea compensației de chirie în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

10. Ca urmare a achiziționării de către petent a unei locuințe personale situată în Municipiul Târgoviște, jud. Dâmbovița, prin contractarea unui credit ipotecar, compensația lunară pentru chirie i-a fost sistată de către angajator.

11. La data de 13.12.2018, petentul a solicitat aprobarea acordării compensației lunare pentru chirie, în conformitate cu prevederile Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, ale HG nr. 284/2005 privind stabilirea cuantumului și condițiilor de acordare a compensației lunare pentru chirie convenită polițiștilor, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 288/2018 (art. 31, alin 1[^] 2 – 1[^]4).

12. DNA a comunicat petentului, prin adresa nr. 2580750/08.01.2019, că nu se poate da curs solicitării întrucât acesta a dobândit o locuință proprietate personală la data de 28.08.2017, anterior intrării în vigoare a Legii 288/2018, invocându-se prevederile art. 15, alin. (2) din Constituția României care prevede că „*legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile*”, precum și faptul că în cuprinsul legii nu sunt prevăzute derogări de la acest principiu.

13. Petentul arată că a beneficiat de acest drept de la momentul încadrării la Direcția Generală Anticorupție, drept ce a fost sistat în momentul în care a achiziționat o locuință iar prin raportul depus la conducere nu a solicitat să i se acorde retroactiv dreptul de compensație lunară pentru chirie, ci doar de la momentul solicitării, pentru viitor.

14. Totodată, petentul arată că, deși se află într-o situație similară cu alți polițiști care și-au achiziționat locuințe personale în aceleași condiții, lui nu i s-a acordat același drept și i-a fost refuzată acordarea compensației lunare pentru chirie, pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului, caz în care prevederile legale și principiile de drept au fost aplicate în mod discreționar, fără luarea în considerare a principiului egalității enunțat de prevederile art. 1, alin. (2) din OG nr. 137/2000.

15. În acest context, petentul consideră că prevederile din cuprinsul actului normativ au în vedere voința legiuitorului de a acorda această facilitate tuturor angajaților MAI nefăcând, în niciun moment, trimitere asupra restricționării accesului la beneficiile prevederii legale doar a acelei categorii de funcționari, sau prin indicarea categoriei de funcționari care își vor achiziționa o locuință după momentul intrării în vigoare a actului normativ aplicabil în cauză, respectiv Legea nr. 288/2018.

16. În concluzie, față de motivele arătate, de fapt și de drept, petentul consideră că prin refuzul de a-i fi acordat dreptul de compensație lunară pentru chirie, pe o perioadă ce nu poate depăși durata de derulare a creditului respectiv, pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului, a fost discriminat, caracterul discriminatoriu al refuzului de a-i acorda acest drept fiind relevat și de faptul că de la data intrării în vigoare a Legii nr. 288/2018, personalul MAI care a achiziționat locuințe beneficiază de acest drept însă, deși petentul se află într-o situație similară, acestuia nu i se acordă aceleași drepturi, invocându-se ca singur criteriu de neacordare momentul achiziției locuinței.

17. Totodată, petentul solicită CNCD să întreprindă măsurile legale ce țin de competența instituției .

18. La dosar au fost depuse înscrisuri în susținerea celor declarate de către petent, înscrisuri ce conțin următoarele: contract de vânzare cumpărare a locuinței, condiții generale de creditare și condiții speciale la contractul de credit; contractul de ipoteca imobiliară și raportul privind solicitarea acordării compensației lunare pentru chirie nr. 2647206/13.12.2018 (filele 03-22 la dosar).

19. În susținerea celor declarate de partea reclamată în notele scrise depuse la dosar în data de 10.12.2019, petentul a depus, prin adresa nr. 296/ 17.01.2019, un punct de vedere în care arată următoarele (fila nr. 35 la dosar):

19.1 În ceea ce privește competența materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, petentul consideră că CNCD poate aprecia într-un mod calificat asupra aspectului invocat în petiție.

19.2. În ceea ce privește indicarea criteriului de discriminare, petentul consideră că situația pe care a semnalat-o se circumscrie prevederilor art. 2, alin. (1) din OG nr. 137/2000, respectiv se încadrează la **orice alt criteriu** care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

19.3. În ceea ce privește faptul că la data formulării raportului privind dreptul la compensație lunară pentru chirie, petentul nu îndeplinea condițiile prevăzute de lege pentru acordarea acestui drept și că legea dispune numai pentru viitor, petentul indică faptul că nu a solicitat acordarea acestui drept retroactiv, de la momentul achiziției locuinței, ci de la data formulării raportului. De la încadrarea la Direcția Generală Anticorupție, condițiile situației locative a acestuia se circumscriu condițiilor prevăzute de Legea nr. 360/2002 privind statutul polițistului pentru acordarea dreptului solicitat. Petentul consideră că, în interpretarea actului normativ trebuie avută în vedere voința legiuitorului care prin adoptarea Legii nr. 288/2018 a legiferat un sprijin pentru polițiștii care își desfășoară activitatea în altă localitate decât aceea în care își au domiciliul, altfel că nu se poate interpreta o astfel de reglementare legală decât ca fiind ea însăși discriminatorie.

19.4 Cu privire la proba tratamentului diferențiat în situații comparabile, petentul consideră că doar momentul la care a achiziționat locuința este considerat un criteriu discriminatoriu pentru acordarea dreptului la compensație lunară pentru chirie, pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului. În continuarea raționamentului petentului, acesta continuă cu exemplul în care un polițist ar fi perfectat documentele pentru achiziția unei locuințe cu o zi înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 288/2018, iar un altul ar fi făcut același lucru, în aceleași condiții, la o zi după intrarea în vigoare a legii menționate, această diferență de timp justificând acordarea acestui drept către unul și refuzul acordării către celălalt. În accepțiunea petentului, deși nu se poate considera că situațiile nu sunt comparabile, tratamentul ar fi, în acest mod, mai mult decât diferențiat.

19.5 În concluzie, petentul arată că a luat decizia de a achiziționa o locuință prin eforturi financiare proprii nefiind influențat de apariția unui act normativ care să sprijine asemenea demersuri, însă alți polițiști, aflați în situații similare profită de drepturile prevăzute de Legea nr. 288/2018, drepturi care petentului îi sunt negate.

20. Petentul nu a mai depus la dosar alte documente atașate punctului de vedere.

Susținerile părții reclamate

Susținerile MAI - Direcția Generală Anticorupție, prin reprezentant legal

21. În cadrul ședinței de audieri, partea reclamată a invocat excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, în conformitate cu prevederile art. 29 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor:

22. Prin adresa nr. 2.675.629 din 04.12.2019 partea reclamată a depus note scrise în care arată următoarele (filele 25-29 la dosar):

22.1 Pe cale de excepții: partea reclamată invocă excepția de necompetență materială a CNCD pe considerentul că aspectele sesizate în petiție intră în sfera contenciosului administrativ, respectiv în competența secției de contencios administrativ din cadrul tribunalului de la domiciliul reclamantului, potrivit art. 10 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ. Temeiul solicitării petentului a fost reprezentat de Legea nr. 288/2018 pentru modificarea și completare unor acte normative, prin care s-a modificat art. 31 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului iar petentul nu indică vreun criteriu de discriminare dintre cele enumerate la art. 2 alin. (1) din OG nr. 137/2000.

22.2 Pe fondul cauzei partea reclamată arată următoarele:

- cu privire la acordarea compensației:

a) prin raportul înregistrat în evidențele Direcției Generale Anticorupție sub nr. 2580750/17.12.2018, petentul, încadrat la Serviciului Județean Anticorupție Dâmbovița solicită, în temeiul art. 31, alin. (1²), (1³) și (1⁴) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, modificat și completat prin art. I din Legea nr. 288/2018 (intrată în vigoare la data de 09.12.2018), acordarea compensației lunare pentru chirie în vederea plății ratei sau unei fracțiuni din rata aferentă creditului ipotecar/imobiliar;

b) petentul arată în raport că a fost încadrat la Direcția Generală Anticorupție la data de 01.12.2012 și a beneficiat de compensația lunară pentru chirie până la data de 01.09.2017, când a devenit proprietarul unei locuințe situată în Mun.Târgoviște (i.e localitatea în care își are sediul unitatea la care își desfășoară activitatea);

c) odată cu dobândirea locuinței personale, petentul nu a mai îndeplinit condițiile legale pentru a beneficia de compensația lunară pentru chirie, în acest sens fiind relevante prevederile art. 31 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului și ale art. 2 din HG nr. 284/2005 privind stabilirea cuantumului și condițiilor de acordare a compensației lunare pentru chirie convenite polițiștilor, în vigoare la data de 28.08.2017.

d) la data de 17.12.2018, data înregistrării raportului petentului, așa cum rezultă și din prevederile legale, respectiv art. 31 alin 1¹ – 1⁴ din Legea nr. 360/2002, petentul nu îndeplinea condițiile legale în vederea acordării compensației lunare pentru chirie, pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditelor contractate, întrucât la acea dată, acesta deținea în proprietate o locuință în localitatea în care își desfășoară activitatea, condiție esențială prevăzută de actele normative, care a împiedicat soluționarea favorabilă a raportului.

- cu privire la pretinsa discriminare:

a) partea reclamată arată că, pentru ca o faptă sau o conduită să fie considerată discriminatorie, aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ anumite condiții care, coroborate cu definiția discriminării astfel cum este prevăzută de OG nr. 137/2000, rezultă că, pentru a putea vorbi de existența unei fapte de discriminare, *trebuie să existe cel puțin două situații comparabile la care s-a aplicat tratament diferit.* Aceeași concluzie a fost reținută în mod constant de CEDO în legătură cu art. 14 din Convenție privind interzicerea discriminării în sensul că există discriminare atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă;

b) petentul nu a indicat niciun criteriu de discriminare dintre cele regăsite la art. 2, alin. (1) din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare;

c) partea reclamată consideră că a respectat prevederile legale în vigoare ce guvernează acordarea compesantției lunare pentru chirie, în vederea plății ratei sau unei fracțiuni din rata aferentă creditului ipotecar/imobiliar pentru personalul MAI.

23. În concluzie, partea reclamată consideră că petentul nu îndeplinește condițiile legale în vederea acordării compensației lunare pentru chirie, pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditelor contractate. În virtutea principiului instituit de art. 15, alin. (2) din Constituția României (*legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile*), dispozițiile legale invocate sunt aplicabile

situațiilor intervenite ulterior momentului intrării în vigoare a modificărilor legislative menționate, concluzia fiind întărită și de faptul că Legea nr. 288/2018 prin care s-au operat modificările legislative incidente, nu conține dispoziții derogatorii de la acest principiu.

24. În fond, partea reclamată solicită respingerea petiției ca neîntemeiată considerând că în cauză nu există niciun fel de discriminare în raport de obiectul și prevederile OG nr. 137/2000.

25. La dosar au fost depuse mai multe înscrisuri de către partea reclamată, în susținerea celor declarate și menționate în notele scrise, respectiv: raportul petentului înregistrat cu nr. 2580750/17.12.2018 (filele 30- 32 la dosar).

V. Motivele de fapt și de drept

26. În fapt, Colegiul director urmează a se pronunța asupra solicitării petentului, respectiv asupra refuzului părții reclamate de a-i acorda compensația lunară pentru chirie, pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata aferentă creditului.

27. În drept, potrivit dispozițiilor **art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, care prevăd „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției” Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției de necompetență invocată de către partea reclamată.

28. Prin punctul de vedere formulat și susținerile reprezentantului părții reclamate s-a invocat excepția de necompetență materială a Consiliului, partea reclamată apreciind că aspectele reclamate de către petent intră în sfera contenciosului administrativ, apreciindu-se că instanțele de judecată ar fi competente, respectiv instanța de contencios administrativ din cadrul tribunalului de la domiciliul petentului. Referitor la excepția invocată, Colegiul director, analizând petiția precum și probatoriul aflat la dosar urmează a proceda la respingerea excepției, apreciind că este competent în analizarea fondului petiției.

29. Referitor la excepția invocată din oficiu cu privire la obligarea părții reclamate cu privire la eliminarea condiției de participare la concurs, condiție apreciată ca discriminatorie de către petent, Colegiul director urmează a o respinge întrucât Consiliul nu are competențe în a obliga părțile la obligația de a face, aceasta competență revenind în exclusivitate instanței de judecată. Consiliul poate constata dacă o anumită este discriminatorie sau nu și în anumite situații poate face recomandări însă nu poate obliga partea reclamată să elimine condiția respectivă.

30. Referitor la excepția de necompetență privind întreaga petiție, excepție ridicată de către partea reclamată, dezbătând excepția de necompetență privind interpretarea și aplicarea legii, Colegiul director urmează a respinge excepția invocată de către partea reclamată, procedând la analiza condiției impuse pentru ocuparea postului, din perspectiva îndeplinirii condiției unei veritabile cerințe profesionale.

31. **Pe fond**, reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit* pe motivul apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

32. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director

analizează în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

33. O.G. nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

34. Prin urmare, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.

b) Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

35. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

36. Referitor la refuzul părții reclamante de a soluționa favorabil cererea petentului, Colegiul director reține că reclamatul nu îndeplinea condițiile legale în vederea acordării compensației lunare pentru plata ratei sau a unei fracțiuni din rata lunară aferentă creditului contractat întrucât la data înregistrării raportului acesta deținea în proprietatea o locuință în localitatea în care își desfășura activitatea. Petentul se comparată cu un alt coleg care și-a achiziționat o locuință în aceleași condiții, însă după intrarea în vigoare a actului normativ, respectiv a Legii nr. 288/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative (intrată în vigoare la data de 09.12.2020). Petentul a achiziționat locuința anterior intrării în vigoare a Legii nr. 288/2018 (28.08.2017), legea dispunând doar pentru viitor, dispozițiile legale nefiind aplicate situațiilor anterior intrării în vigoare a legii cu atât mai mult cu cât nu sunt prevăzute în cuprinsul actului normativ derogări de la acest principiu. Așadar, nu există o situație comparabilă între petent și colegul cu care acesta se comparată.

37. Colegiul director dispune că aspectele sesizate de petent nu constituie faptă de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, nefiind îndeplinite condițiile cerute de lege pentru ca o faptă să fie de natură discriminatorie, neputând fi reținută o situație comparabilă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respingerea excepției de necompetență invocate de către partea reclamată.
2. Faptele sesizate nu reprezintă fapte de discriminare, nu sunt situații comparabile.
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 08.07.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU Adrian – Membru, HALLER István – Membru, LAZĂR Maria – Membru, MOȚA Maria – Membru, OLTEANU Cătălina – Membru, POPA Claudia Sorina – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Data redactării: 22.07.2020

Redactată și motivată: C.P./R.B.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.